

Nemzetközi elméleti konferencia

Az MSZMP Központi Bizottsága, valamint a kommunista és munkáspártok közös elméleti folyóirata, a Béke és Szocializmus szerkesztősége szervezésében szerdán háromnapos elméleti konferencia kezdődött Tihanyban. A 38 kommunista és munkáspárt képviselőinek részvételével rendezett konferencián Óvári Miklós, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára tartott vitaindító előadást. Ezután a konferencia résztvevői „Forradalom és demokrácia” főcímmel két szekcióban kezdtek eszmecserét.

Gyermeknevelés

Mintegy két és fél száz vöröskeresztes, pedagógus és pszichológus, védőnő, bölcsődevezető, egészségügyi főiskolai hallgató vesz részt az anketon, amely szerdán kezdődött az óbudai Várkonyi György úttörő- és ifjúsági házban. A nemzetközi gyermekév alkalmából rendezett tanácskozáson a szakemberek a gyermeknevelés időszerű kérdéseit tekintik át.

Primőr – felárral

Ellenőrzés szegedi üzletekben

Ellenőrző körútra indulunk a szegedi élelmiszerüzletekbe. Tasnády Sz. Sámuellel, a Csongrád megyei Élelmiszer- és Vegyvizsgáló Intézet képviselőjével.

— Szezonja van a primőr zöldségnek, az ellátás mégsem kielégítő — mondja. — A fogyasztók érdekeit képviseljük, amikor ellenőrizzük, hogy milyen minőségű primőr kerül a boltba.

Sok a vásárló a Szeged és Vidéke AFÉSZ kiskunadorozsmai 1-es számú ABC-áruházában. A zöldségespultnál azonban még az érdeklődő is kevés. Néhány zöldségáruválikodik a polcon, a primőrökből ennyi a választék.

— Nem vásárolnak fel a kistermelőktől? — érdeklődik Tasnády Sz. Sámuel. Veres Károlyné, az üzlet vezetője válaszol:

— De igen. Csakhogy a szemben levő bolt főleg zöldséget és gyümölcsöt árusít. Így nekünk nem nagyon érdemes a primőrt felvásárolni. Láthatja, most is csak zöldségünk van.

— És az hányad osztályú?

— Első. Így vettük át a termelőktől, így is adjuk el.

— Szabványgyűjteményük van? Erre a könyvre gondolkodok — mutatja a MÉVI ellenőre.

— Nem kaptunk a központtól.

— Akkor hogyan állapítják meg, hogy hányad osztályú a felvásárolt áru?

— Átnézzük, és utána megegyezünk a termelővel, hogy mennyiért adja el.

A szabvány szerint másodosztályú sincs a zöldségünk. Ennek ellenére 1 forint 40 fillérért vásárolták meg, és 1 forintért 80 fillérért adták el a boltban. Végeredményben a termelő és a kereskedő is jól járt, csak a vásárló nem.

Szép fejes saláták, erős paprikák kínálják magukat az AFÉSZ dorozsmai zöldségáruházában. A zöldségáruháza azonban rögtön szemet szúr az ellenőrnek. Ocskó Antal üzletvezető védekezik:

— Gyenge volt a termés. Kénytelenek vagyunk átvinni a vékonyabb zöldségáruháztól is első osztályú áron. Különben a termelő máshová viszi. Jutalékból élünk, akkor keresünk, ha van forgalom.

— A retket honnan kapják? — kérdezi az ellenőr.

— A megyei ZÖLDÉRT-től.

— A levele sárgul, a feje pedig podväs. Megvenné ezt a retket?

A válasz elmarad. Az üzlet ellenőrző naplójába bekerülnek a tapasztalatok.

Barna foltok tarkítják a fejes salátát. Több ládával van belőle a Csongrád megyei ZÖLDÉRT 30-as számú ABC-jében.

— A vállalat raktárából kaptuk — közli Gercsó József üzletvezető-helyettes.

— Nem kellett volna át-

venni — mondja az ellenőr.

— Örültünk, hogy egyáltalán kapunk valamit.

Valóban meglátszik a választékon, hogy a bolt nehezen jut a primörhöz.

Még spárga is akad a szegedi városellátó Széchenyi téri áruházában. A homokos talajú Sándorfalváról és Ószeszléről hozzák. Az árak megfelelnek a primör minőségének. Am azt itt sem írták ki, hogy hányad osztályú a zöldségünk és a retek. Ellenőrzés közben egy férfi benyit a raktárba.

— Eladnék 500 csomó retket — kezd. — Három forint 50 fillér egy csomó. Lerobbant a kocsim, ma már nem éri meg felmenni Budapestre.

Sajnos, már nem tudunk átvinni retket — közli Csányi Józsefné, az üzlet vezetője. A férfi erre távozik. Valahol biztosan el tudja adni az áruját. Végül csak a vásárló bosszankodik azon, hogy Szegeden, a termőhelyen éppen olyan drága a primör zöldség, mint a fővárosi üzletekben.

Hét élelmiszerboltban ellenőrzött Tasnády Sz. Sámuellel és nyolc említésre méltó hibát talált. Ezért öt szabálysértési eljárást és három fegyelmi felelősségre vonást kezdeményez a MÉVI. Azt is javasolja, hogyan lehetne megszüntetni a hibákat. Meg kellene szigorítani a primör árak felvásárlását — ez az ellenőrzés legfontosabb tapasztalata.

A primör választéka függ attól, hogy mennyire rágaskodnak a szabványhoz a felvásárló üzletek. A saláta, a retek, a hagyma gyorsan romlik, a szükséges mennyiséget napról napra kell beszerezni a kistermelőktől az üzleteknek. Ha betartják az előírásokat, a kereskedelmet és a fogyasztót sem érheti kár. Hogy megeri-e a kistermelőknek? A primör-ellátásban tapasztalható tengeri fonákosság ellenére sem hihető, hogy az az áru, amelyet csupán másodosztályúnak vesznek át az üzletek kétszer annyit vagy legalábbis bús feláron elkel a piacon. Mert a kistermelők is különbséget tesznek a boltokban és a piacon értékesíthető primör zöldség között.

*

Jámor Ernő

Tárgyaink becsülete

Hajdanán az emberek sorsa az általuk birtokolt tárgyakhoz, eszközökhöz kötődött. Hiszen gyalgó eszközei indították el az embert azon az úton, amelyen kiemelkedett az állatvilágból, hogy egyúttal az állatvilág részeként birtokolt képességeit elveszítve, immár eszközei nélkül életképtelen legyen e földön. A kör bezárult, az úton visszafordulni már nem lehetett. S az ember azóta is tárgyak, eszközök mesterségesen létrehozott világa által éli életét.

Évezredek óta meg is becsülte tárgyait az ember. Hiszen amikor az élet fennmar-tása függött egy-egy szegényes, szerény eszköztől, az az eszköz mindenképp főlőtt való értékévé vált az ember számára. S a természeti népek még nem is olyan régen kincset érő gyöngyöket, fűszereket adtak egy-egy vaskészért, fejcséért. Am valóban csak a létfenntartó ösztön szülte ráutaltság tenné értékessé számunkra tárgyainkat? Nem, nem hiszem. Még mindig magam előtt látom nagymamám konyháját, idős, valaha élt rokonaim lakását, tárgyait, melyeket évtizedeken át őrizgettek, s melyek most ki tudja, melyik szemétdombján kallódnak lim-lomként az országnak.

Emlékszem festett fémdobozokra, amelyekben a tea vagy a kávé kapott helyet, s amelynek megszokott közelségében évtizedeken át jobb íze volt a reggelinek... Emlékszem százszor is javított vekkerre, amelynek a dedapát is ébresztette régmúlt hajnalokon, munkába menet. Kopott késekre, villákra, amiket még a nagy kivándorlások idején Amerikát is megjárt nagypapa hozott magával...

Tárgyak sora, melyek — ki tudja, hol — elenyésztek már ebből a világból. Tárgyak, amelyeket már nem annyira a szükség, még kevésbé a létfenntartás ösztöne tartott meg évtizedeken át, olykor generációk megbecsülésében, inkább a hozzájuk kötődő emlékek, élmények által diktált szeretet.

Ma tárgyak bőségében élünk a világon. Dobb el! — lett a jelszó, s aki praktikus-ságáról még nem győződött volna meg, próbáljon végig egy költözködést, amikor nem győzi kidobálni összegyűlt, valamikor és valamire félretett kacatjait. Életmódunk, tempónk változásai diktálják a ma emberének a bölcsességet: szabadulj tárgyaidtól, mihamarabb szabadulj már nem használt eszközeidről, ha jót akarsz!

S szabaduljunk is mindentől, amitől csak lehet, hiszen minek a lom a ház körül. S

még így is, minden igyekezetünk dacára, több kacatot halmoznak föl az évek otthonainkban, mint amennyit elviselnénk.

Tárgyak becsülete?! Vajon lehet-e egy oly korban tisztességük, amikor gépek ontják a mindig újat, s a még újabbat? S lehet-e becsületük akkor, ha tárgyaink jó része eleve múlandó tisztavirág-életre születik erre a világra, mint eldobható papírabrosz, -tányér, vagy amikor nylonzacskóban hozzuk immár a tejet, a kézmozáncos teljesítmény helyett?

Gumiabroncsok, tévédarabok, nylonzacskók ömlesztik el városaink környékét, lassan hegyvé nőnek szemétdombjaink. Igaz, ma már nem emberkéz gondos munkáját hordják magukon tárgyaink, csak gépek monoton zúgását. De akkor is energiát, anyagot, szellemi erőfeszítéseket tartalmaznak...

Mégis, nőnek szeméthegeink, tárgyaink várható élettartama évről évre csökken, becsületükkel együtt. Tudom, innen sincs visszaút, hacsak mind-egy-re fogyó nyersanyag- és energiakészleteink nem kényszerítenek bennünket másféle magatartásra. De hát ez semmiképpen sem volna jó, mert ez így csak visszafejlődésre vezethetne. Akkor hát mit fáj-lalok? Talán azt, hogy tárgyaink kevés-sebb a formai tisztaság, mint lehetne, hogy kevesebb a gondos megformáltság — ha gépi is —, mint elvárhatnánk, hogy ezzel mai korunkban is értékesebb és tartósab-bá válhassanak a számunkra. Maradan-dóbbá, nemcsak azért, hogy szeméthegeink lassabban gyarapodjanak, energia- és nyersanyagkészleteink pedig tovább tart-sanak. Inkább talán azért, hogy szellemi és minőségi erőfeszítéseket, szándékat és gondosságot többet magukba fogadva, s ezáltal hosszabb életűvé válva, tárgyainknak legyen idejük arra, hogy újra emlékek, élmények kössenek hozzájuk bennünket, hogy ismét az idő, s az élet szülte érté-kekre tehessenek szert eszközeink az ál-landóság lehetőségeivel inkább rendelkező környezetben.

Jó lenne, ha legalább tárgyaink egy része visszaszereshetné megbecsülésünket, hogy a maguk csöndes, emlékeket hordozó, élményeket földéző voltában ismét legyen segítségünkre szűkebb világunk biz-tonságérzetet keltő, csöndes-boldog pillanatok adó állandóságának megteremté-sében.

Szávay István

Konfekció, lakástextil

Tovább nő a kereslet

Tegnap, szerdán délelőtt Lauthán Ferenc belkereskedelmi miniszterhelyettes sajtótájékoztatót tartott a ruházati kereskedelemről. Elmondta: az idei népgazdasági terv az előző évinél 8,7 százalékkal magasabb kiskereskedelmi forgalommal számol.

Ezen belül a vállalatoknak fel kell készülni a ruházati forgalom 5—6 százalékos emelkedésére. Az előrejel-zések szerint az idén tovább növekszik az érdeklődés a konfekcionált termékek és a lakástextiliák iránt, míg a ruházatkodási méterárak és a felső kötöttáruk forgalmában a kereslet várhatóan mérsékeltebb lesz.

Az ötödik ötéves terv eddigi három évében az általános, illetve iparcikk-áruházak száma kilenccel növekedett. A ruházati kiskereskedelem bolthálózata viszont szerényebb mértékben növekszik, mint ahogy azt a forgalom aránya megköve-teli. Ez év első negyedében a ruházati forgalom 6,7 szá-zalékkal emelkedett. Az im-

portárak beszerzése a múlt évihez viszonyítva előre lát-hatóan 8 százalékkal lesz nagyobb.

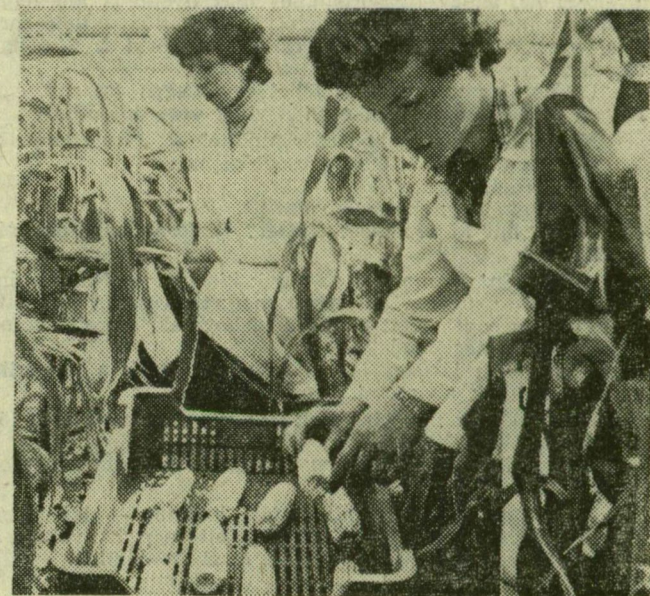
(MTI)

Közlekedés

Különbözőbb tapasztalat nélkül — hiszen május else-jén még nem volt ilyen „bő-séges” munkaszünet, — de a hasonló méretű ünnepi forgalom alapján felkészült a közlekedés a várható na-gyobb utazási igények kielé-gítésére.

Kukoricanevelés

A Gabonatermesztési Kutatóintézet kukoricanevelési kollektívája már eddig is több olyan hibridet állított elő, amelyek a legjobbnak tartott külföldi fajtákat is felülmúl-ják. A nemesítőmunkát üvegházi termesztéssel gyorsítják meg, és így évente három nemzedéket nevelnek fel. Az üvegházban megkezdtek a csövek törését és a magot a tenyészterekben vetik el, természetesen kiválasztva a legérté-keesebb kukoricatöréseket. A képen: Gedai Erzsébet és Be-cei Magdolna, munka közben.

Tóth Béla felvétele

Dolgozzunk jobban, tervszerűbben, szervezettebben!

(AZ MSZMP KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK MÁJUS ELSEJEI JELSAVAIBÓL)